

BA ĐIỀU KHÓ CHO NGƯỜI VÀO ĐẠO

Có lần đó một ông du sĩ đến hỏi ngài Xá Lợi Phất :

Đến với Phật pháp có bao nhiêu điều khó khăn ?

-Ngài Xá Lợi Phất nói có ba điều khó cho người vào đạo :

1-Khó Thích Thú Nghe Pháp

Tức bài giảng mình nghe hoặc cuốn kinh mình mở ra hôm đó mình không thích nghe , thế là mình bỏ . Chỉ có những bậc thượng thừa như Đức Phật , ngài Xá Lợi Phất , ngài Mục Kiền Liên , các ngài nhìn căn cơ người đối diện , chẩn bệnh cho thuốc kê toa chính xác . Ngoài ba vị này ra , những vị khác khả năng nhìn mặt cho thuốc ít dần . Cho nên có được niềm vui để nghe đạo không phải dễ , rất khó , bởi vì vô nghe nản , nhiều lúc mình xui bữa đó buồn chuyện nhà , vừa bị mẹ la không cho tiền mình nữa , buồn vô chùa nghe pháp , nhằm đề tài quán thân bất tịnh . Mình sanh tâm chán , bởi vì hai chuyện đó nó trượt quớt không dính gì nhau , cho nên khó lắm . Có nhiều vị đến với đạo may rủi , họ đã chạy xúc dệp ra đi , lý do là họ không được may mắn nghe pháp thoai thích hợp , không chạm tay được cuốn kinh thích hợp với họ , nhiều lúc cuốn kinh ok , nhưng lúc họ lật ra không đúng trang . Hoặc là vị sư đó giảng , mà họ vô nghe không đúng đoạn cần nghe , rồi họ không ở lại với đạo . Cho nên chuyện đầu tiên của người vào đạo là niềm vui của việc nghe pháp .

2-Khó Ai Có Ý Xuất Gia

Các vị đi chùa ngày lễ thấy các sư sớng lắm , ngồi lim dim , thường các vị sư khoái mặc y mới , rồi giày dép nghiêm túc , ngồi có bà con cơm bưng nước rót , thấy đã lắm , chứ khi lễ tan rồi thì “ cuộc vui nào cũng tàn , cục nước đá nào cũng tan “ , khi bà con không còn ai ở chùa nữa thì mấy sư quay trở lại mỗi vị một cốc riêng , quạnh hiu . Buổi chiều nghe lá rơi “ biên cương lá rơi âm thầm em ơi ..” thứ đó chết chứ không phải không .

Một năm thì lễ có mấy bữa , tôi làm thầy chùa từ nhỏ tôi biết , một trong những cái se sắt tâm can là tiếng chuông chiều . Ở vùng nông thôn , chỗ tôi ở ngày xưa gần tổng kho Long Bình , chiều chiều có mấy ông người Bắc thả sáo diều nó buồn sâu chín xứ nhớ ông bà ông vải , mà thời xưa nghèo buổi chiều thềm một cục đường thùng khuấy nước sôi húp mà cũng không có . Trong khi đó bà con họ chỉ thấy lễ rần rần , họ cho ăn rồi còn cho tiền thầy chùa nữa , nhưng thật ra đám lon con dưới đây cho toàn là bạc cắc , còn bạc chẵn thì cúng hàng thượng phẩm phúc thần ở trên . Khổ dữ lắm , làm thầy chùa không phải dễ đâu quý vị . Chưa hết ! Xa cha xa mẹ , xa tình thân

xa nhà cửa , xa bè bạn phải hoà nhập trong cuộc sống , mà khổ đến mức người ta nói : “ Ăn như tu , ở như tù , chỉ có thuyết pháp là nói như lãnh tụ .” .

3-Khó Vui Được Với Đời Tu

-Cái này thì chua như giấm .

SƯ TOẠI KHANH